

Geschiedenis

(bron: WikiPedia)

De oorsprong van dit festival hangt sterk af van de locatie waar het wordt gehouden. De oorsprong van het festival kan nooit hetzelfde zijn in steden die het vieren, met documentatie die het ondersteunt, sinds de 12e eeuw, zoals in het geval van [Lérida](#) tot plaatsen in Amerika die het begonnen te vieren na de Spaanse verovering.

Zo zijn er Aragonese steden die het festival in verband brengen met de [Slag bij Lepanto](#), ^[7] terwijl vrijwel geen enkele stad in de [regio Valencia](#) de oorsprong van haar festivals aan deze historische gebeurtenis ontleent.



Uitbreiding van het [Omajjadenkalifaat](#) in 750, kort na de islamitische verovering van [Visigotisch Hispania](#), die in 711 begon.



Vicente Mestre: Inscheping van de Moriscos, verdreven uit de haven van [Denia](#), 1613.



„Duivels“ of narren van de Moorse en Christelijke facties uit de voorstelling van Trevélez uit de Alpujarra, 1980.

De exacte datum van het begin van deze festiviteiten is onbekend. Er zijn gedocumenteerde gegevens die hun ouderdom aantonen, met documentatie over een gebeurtenis in Lérida halverwege de 12e eeuw (1150), ter gelegenheid van de viering van het huwelijk tussen [Ramon Berenguer IV van Barcelona](#) en [Petronila van Aragon](#), waarbij een allegorische dans werd uitgevoerd.



Ambassadekasteel bij de Almansapoort in [Villena](#) , rond 1920. De beeltenis van [Mohammed](#) staat aan één kant van het kasteel. Tegenwoordig zijn de ambassades van Villena gevestigd in [het Atalayakasteel](#) .



[New Moors](#) -gezelschap in 1884.

Oorspronkelijk hadden de festivals niet dezelfde opzet als vandaag de dag, ze hadden wel bepaalde overeenkomsten, wat betreft militaire en religieuze herdenkingen, met het naspelen van veldslagen, het gebruik van buskruit bij vieringen, enz. Sommige zijn echter ontstaan als andere soorten evenementen (die in [Lleida](#) lijkt een dans te zijn die door Spaanse handelaren over vrijwel het hele [Middellandse Zeegebied](#) werd verspreid en waarvan vandaag de dag alleen de Moreska-dans nog wordt gevierd op het eiland [Kórchula](#) in [Kroatië](#))

We hebben ook gedocumenteerde voorgeschiedenissen van schijngevechten in plaatsen zoals [Ceuta](#) , waar op 25 juli 1309, nadat de stad was bevrijd van de moslims, de troepen van [Jacobus II](#) een schijngevecht hielden voor hun koning om de dag van zijn heilige te vieren. In deze simulatie vinden we al twee partijen, de Moren en de christenen, die vechten om het bezit van een houten kasteel dat ze midden op het stadsplein hebben gebouwd. Aanvankelijk wonnen de moslims, maar de wonderbaarlijke interventie van [Sint-Joris](#) , die onverwachts op een wit paard verscheen, leidde er uiteindelijk toe dat de christelijke kant als overwinnaar tevoorschijn kwam.

Vanaf dat moment werden deze schijngevechten ter herdenking van de christelijke overwinning op de moslims sporadisch herhaald in specifieke en zeer belangrijke vieringen, zoals bezoeken van koningen of gouverneurs. Een voorbeeld hiervan is het bezoek in 1373 van de erfgenamen van de [Kroon van Aragon](#) , [de hertogen van Gerona](#), aan [Valencia](#) , waarbij onder de feestelijke gebeurtenissen een schijngevecht tussen zee en land werd uitgebeeld, en zelfs een kasteel en twee galeien voor dit doel werden gebouwd.

Op dezelfde manier vereerden de mensen van Murcia in 1448 de [katholieke vorsten met een bezoek aan de stad Murcia](#) .

Sinds het midden van de 15e eeuw werden intermezzo's met dit thema populair op het hele Iberisch Schiereiland. Een voorbeeld hiervan is de gewoonte in Barcelona om de "Entremès del Turch" uit te voeren, gedemonstreerd door de inhuur van E. Tomás Alemany om een nieuw exemplaar te onderhouden en te schilderen in 1446, en om ook te helpen bij de verwerving van een kasteel, wapens en andere elementen die nodig waren voor de uitvoering van het intermezzo. Ditzelfde intermezzo werd in 1467 door de gilden uitgevoerd om de [hertogen van Calabrië](#) te vermaken tijdens een bezoek aan de stad.^[9] In 1493 vierde [Girona de inname van Granada](#) met een intermezzo dat de val van de hoofdstad van het [Nasridenkoninkrijk](#) in handen van de katholieke vorsten simuleerde.

Maar het oudste gedocumenteerde festival van de Moren en Christenen in zijn huidige vorm is dat wat in [Jaén](#) werd gevierd tijdens de [paasvakantie](#) van 1462, volgens de kroniek die voorkomt in de [Handelingen van Constable Don Miguel Lucas de Iranzo](#) . Het had al praktisch dezelfde structuur als moderne festivals, dezelfde plot en zelfs dezelfde elementen als de huidige [ambassades](#) in het Levantijnse gebied: het parlement, hoewel in de vorm van een voorgelezen brief, de guerrillastrijders of alardos, hoewel in de vorm van een rieten klaverenspel of een toernooi tussen ridders gekleed als Moren en Christenen, en de beeltenis genaamd "[Mahomad](#) ". Het eindigt zelfs met de bekering en doop van de "koning van Marokko" tot het christendom, na te zijn verslagen door de christenen in het rieten klaverenspel, en met het gooien van de beeltenis in de fontein op de Plaza de la Magdalena.

Op deze manier zijn er gedocumenteerde voorbeelden van voorlopers van dit festival in 1533 in [Toledo](#) , in 1570 in [Madrid](#) , in [Alcalá de los Gazules](#) en [Tarifa](#) in 1571, in [Segovia](#) in 1578, in [Orihuela](#) bij drie gelegenheden (1579, 1580 en 1586), in [Tortosa](#) in 1578, in [Valencia](#) in 1586, in [Caudete](#) in 1588, in [Denia](#) in 1599, in [Villena](#) in 1638, in 1668 in [Alcoy](#) , de stad [Alicante](#) kan tot 11 voorstellingen en simulaties van dit type documenteren tussen 1691 en 1789. Al deze vieringen waren het gevolg van een koninklijk bezoek of een relevante autoriteit, voor de viering van een bruiloft (hetzij voor de bruiloft zelf of voor de aankomst of het vertrek van een van de echtgenoten), zelfs voor festiviteiten van heiligen, zoals het geval was in Orihuela, waar de [heiligen Justa en Rufina](#) werden gevierd , en in [Villena](#) voor haar geloften en gebeden tot de [Maagd der Deugden](#) of [Caudete](#) tijdens de uitvoeringen van de *Autos de Ntra Sra de Gracia* . Ook als voorbeeld van een festival met een religieus thema werd in 1762 in Valencia een nagebootste zeeslag gehouden ter herdenking van de derde eeuwfeestdag van de heiligverklaring van [Sint Vincent Ferrer](#) .

De voorstellingen waren veel goedkoper dan de simulaties, waardoor ze in populariteit daalden en uiteindelijk verdwenen uit de festiviteiten die aan het koningshuis werden aangeboden, een fenomeen dat werd versterkt door de diepe economische crisis die Spanje van de 16e tot de 18e eeuw doormaakte . Pas in het laatste derde deel van de 17e eeuw en in een paar plaatsen, zoals de stad Alicante, namen ze deze simulaties op in hun agenda van feestelijke activiteiten.

Aan de andere kant moeten we in gedachten houden dat de moderne troepen hun oorsprong vinden in de oude [Soldadesca](#) of oude Militie van het Koninkrijk, de lokale militie die militaire vertoningen [of](#) demonstraties van de [troepen](#) uitvoerde wanneer dat nodig was of om eerbetoon te brengen aan een autoriteit. Traditioneel werden deze parades en demonstraties van troepen gehouden tijdens de zogenaamde "koninklijke feesten" ter gelegenheid van het bezoek van de koning, een koninklijke verjaardag, de herdenking van een overwinning of de geboorte van een kind. In bepaalde steden begonnen deze vertoningen van de militie ook te worden uitgevoerd ter ere van de beschermheilige van de plaats op zijn feestdag, waardoor ze bewaard zijn gebleven als jaarlijkse vieringen.

Deze festiviteiten ter ere van de beschermheiligen, waaronder militaire festiviteiten, kregen ook een historisch element, aangezien deze festiviteiten werden gebruikt voor de opvoering en vertoning van Moorse en christelijke toneelstukken, meestal met een moralistisch of religieus didactisch karakter. Vanaf het begin van de 19e eeuw verschenen de eerste teksten van de [Ambassades](#) , die verwezen naar de noodzaak van twee tegengestelde partijen bij de verovering van een kasteel. Om deze reden werd een nieuwe groep aan de Soldadesca toegevoegd om de Moren te vertegenwoordigen. Met het verstrijken van de tijd en de groei van deze festiviteiten, zouden nieuwe groepen en groepen zich bij de militaire optredens en evenementen aansluiten, sommige afkomstig van broederschappen [van de Heilige Week](#) of andere lokale professionele groepen en [gilden](#) , en ook [groepen](#) rekruteren met militair materieel uit de conflicten waaraan ze in elk tijdperk hadden deelgenomen. De nieuwe groepen zouden zich "verenigen" met de ene of de andere partij, en er zouden zelfs splitsingen optreden binnen de oorspronkelijke Moorse en christelijke groepen, waardoor nieuwe groepen ontstonden met hun eigen organisatie en posities.

Het was echter vanaf de tweede helft van de 19e eeuw dat sommige steden officieel de Moren- en Christenfeesten begonnen te vieren, met dezelfde vorm en structuur als we ze vandaag de dag kennen. Het was vooral gedurende de 20e eeuw dat de vurigheid voor deze vieringen zich snel en algemeen verspreidde over talrijke steden in de Levant, en met name in de zuidelijke helft van de [Valenciaanse Gemeenschap](#) , waar deze feesten al diepe wortels en traditie hadden, en met bijzondere intensiteit werden beleefd. Deze meer recente uitbreiding heeft twee zeer verschillende aandachtspunten die de nieuwe feesten op verschillende manieren

zouden beïnvloeden, en zo het [Vinalopó](#)- model zouden onderscheiden , georiënteerd op het populaire en feestelijke, met behoud van de militaire oorsprong; en dat van de [Hoya de Alcoy](#) , restrictiever (economisch), gericht op pronkzucht en de claim van historische recreatie.

Door de popularisering van de festivals ontstonden er nieuwe gezelschappen die inspeelden op de smaak en zorgen van de jeugd van elk tijdperk. Zo verschenen er gezelschappen van studenten uit de Gouden Eeuw, Vlaamse derdeklassers, smokkelaars uit de Onafhankelijkheidsoorlog, cowboys uit de eerste westerse cinema, piraten of zigeuners. Vanaf de jaren vijftig van de twintigste eeuw ontstond de intentie om de festivals een soort historische setting te geven die beperkt was tot [de Reconquista](#) . Dit bereikte het punt waarop in sommige steden de gezelschappen die nu als "anachronistisch" worden beschouwd, werden geëlimineerd, aangepast of zelfs verboden, maar er werden nieuwe gezelschappen gecreëerd met een verondersteld grotere historische nauwkeurigheid.

Uit deze eerste militaire oorsprong komen de elementen van de militie voort, zoals de parades, de vlaggenring, de troepeninspecties, de " [intocht](#) "-parades van de troepen in de stad, guerrilla's en gevechtsoefeningen, arquebus-saluutschoten, ochtendreveilles en nachtelijke retraites, het paraderen in groepen onder bevel van een korporaal of de militaire feestposten (kapiteins, tweede luitenanten of vaandeldragers, sergeanten, kantine-meisjes...) van elke groep. In bepaalde gemeenten wordt nog steeds een duidelijk onderscheid bewaard tussen groepen of groepen van sjouwers, die, net als de geniesoldaten en de genie, naar de voorhoede gingen en de weg vrijmaakten, uitgerust met houwelen, lateien, rugzakken en reglementaire baarden, en groepen of cavalerie erachter, die te paard zouden zijn en bewapend met capes en lansen of [hellebaarden](#) .